

SLOVENSKO-HRVAŠKI KATOLIŠKI SHOD:
TELOVADBA »ORLOV«.

par leti pravi »noli me tangere«. Zato knjižica o vsem vprašanju tudi informira le enostransko in bi bilo potrebno, čuti tudi drugi glas. *Ivan Dotenec.*

Na Triglav, v kraljestvo Zlatorogovo! (Kažipot na Triglav.) Spisal R. Badiura. V Ljubljani 1913. Cena 2 K 20 v. — Knjižica bo ugajala interesentu že na prvi pogled: mal format, da jo vtakneš kar v žep, solidna vezava, fin in trepežen papir — vademecum za na gore! Na 106 straneh obdelava knjižica vse, kar je treba vedeti obiskovalcu Triglava, na straneh 11—13 celo nekaj, česar ni treba vedeti, kar bo pa vendar vsakega zanimalo: naštetí so prvi turisti na Triglavu od l. 1778. do l. 1837. Tu beremo, da je bil — menda kot dvanajsti po številu — dne 15. avgusta 1795 Vodnik na Triglavu. Vseh dvanajstero potov na Triglav je opisanih natanko z navedbo vseh variant; opisu sledi ocena poti glede težavnosti in zanimivosti. Posebna priloga kvalificira pota po zložitosti in nudi pregled medsebojne razdalje po urah vseh triglavskih postojank. Pisatelj posveča pozornost razgledu ne samo z vrha (str. 85), ampak opozarja tudi pri opisu potov na zanimivosti razgleda, tako da knjižica gorá vsaj nekoliko vaje nemu turistu nadomesti vodnika, ker ima pridejan na koncu izboren zemljevid. 27 fotografičnih posnetkov krasí knjižo; nekateri od njih imajo tudi praktičen pomen, da informirajo glede posameznih vrhov. Sliki Bleda in Vintgarskega šuma naj bi po našem mnenju izostali, ker sta znani že vsakemu otroku in knjiži po krivici zmanjšujeta vtis stroge stvarnosti. Knjižico moramo turistom priporočati kar najtopleje. *I. D.*

Naše slike.

V današnji številki prinašamo več slik s slovensko-hrvaškega katoliškega shoda, ki se je razvil tako sijajno, da pač zasluži trajen spomin tudi v našem listu. Naše slike nam kažejo veliko manifestacijo v nedeljo dne 24. avgusta, s katero se je shod pričel. Fanfare s strehe Katoliške tiskarne so dale znamenje k sprevodu, ki se je pomikal po Kopitarjevi ulici, Jubilejnem mostu, Resljevi cesti, po cesti mimo južnega

kolodvora, po Dunajski cesti in Šenburgovi ulici na Kongresni trg. Slavnostni sprevod so otvorili štirje čvrsti slovenski Ziljani. Jahali so brez sedel, kakor pribiti na konjih s slovensko trobojnico na čelu. Njim so se pridružili stasiti konjeniki z Viča. Sledila jim je vrsta belokranjskih fanfaristov, ki je svirala narodne melodije. Za njimi so korakali deželni odborniki kranjski, državni in deželni poslanci, župani in občinski svetovalci v velikem številu (str. 369). Sledile so deputacije šestih slovenskih društev iz Nemčije, in sicer iz Hamborna, Gladbecka, Gelsenkirchna, Meerbecka, Hochheide in Osterfelda v rudarskih nošah, zastavonoše s sabljami (str. 389). Za njimi deputacije Poljakov, okoli 100 oseb z zastavami. Občno pozornost so zbudile Poljakinje v svojih krasnih nošah, Poljaki v slahčičskih uniformah, skautje,

kmetje in delavci (str. 389). Potem so prišle češke deputacije, izredno slikovito so učinkovale pestre hanaške nošnje. Sledle Hrvatje, nad 1000, možje, mladeniči in žene v narodni noši, osobito lep pogled nujna dolga vrsta hrvaškega duhovništva, hrvaški dijaki in akademiki, več stotin. Potem dolga vrsta Dalmatincev. Ljubek vtisek je napravljala skupina deklic v kranjskih narodnih nošah, nalašč za to priliko oživljenih (str. 377). Koroških Slovencev je korakalo okoli 1200. Videle so se vse različne vrste koroških narodnih noš. Za njimi dolga vrsta slovenskih akademičnih starejšin in akademikov. Sledle češki Orli in češke Orlice (str. 392), okoli 300, potem hrvaški katoliški Sokol iz Dobrinja, za temi pa naši slovenski Orli. Bila jih je nepregledna vrsta, najmanj 2000, vmes številne orlovske godbe. Nepopisen vtis so naredile kranjske narodne noše. Mož, fantov, žena in deklet je bila nepregledna množica. Potem Belokranjci in Belokranjice. Sledle Primorci in Primorke, osobito veliko skupino tvori Trst in okolica, njihove noše so v svoji preprosti lepoti predmet največje pozornosti. Potem korakajo »Bogomile«. Za temi pevci in pevke pod zastavo »Ljubljane«. Za njimi korakajo odborniki in uradniki ljubljanskih gospodarskih zavodov. Velika je skupina slovenskih katoliških učiteljic in učiteljev. Sledle rokodelska društva, zastopstva Krščansko-socialne zveze iz vseh slovenskih dežel, Južnoslovenske strokovne zveze, rudarjev, Prometne zveze itd. Sprevod se je postavil na Kongresnem trgu v slikovito skupino (str. 372). Vsega skupaj je bilo na Kongresnem trgu 40.000 ljudi, od teh je bilo 20.000 udeležencev v sprevodu. Vladal je najvzornejši red, ki so ga vzdrževali poleg rediteljev gasilci z dežele. Na Kongresnem trgu je nadškof-koadjutor zagrebški dr. Ante Bauer daroval sveto mašo. Dvanajst slovenskih in hrvaških škofov poleg mnogih cerkvenih in svetnih dostojanstvenikov je bilo navzočih na tribunah pred uršulinsko cerkvijo. Po sv. maši je prečital knez in škof ljubljanski dr. A. B. Jeglič posvetitev Brezmadežni, in sklenile se so vdarnostne izjave Svetemu Očetu, cesarju in prestolonasledniku. Slavnostno zborovanje se je vršilo na dvorišču domobranske vojašnice.

